

РЕШЕНИЕ

№ 7279

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10184** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба [фирма] срещу заповед № Т-РД-15-323/06.07.2012 г., издадена от заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма. С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, която заповед подлежи на предварително изпълнение съобразно § 17, ал. 3 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 77, 87, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63 и 80 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 36, 70 и 105 от 2008 г., бр. 82 и 95 от 2009 г., бр. 41, 63 и 98 от 2010 г. и бр. 8 от 2011 г.). С определение № 4789/22.10.2012г на АССГ по адм.д. № 10096/2012г е оставено без уважение искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. В жалбата се прави искане за отмяна на оспорвания административен акт, без да се посочват конкретни пороци на същия. Твърди се, че с влизането в сила на новия Закон за управление на отпадъците /13.07.2012г/ трябвало да има нов ОУП и/или във връзка с влязло в сила решение на КС по новия ЗУО. Прави се искане за продължаване на лиценза на фирма [фирма] за съхранение на черни и цветни метали.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява и не се представлява. В писмено становище на л. 32 по делото се прави изявление за спазване на изискванията на чл. 54 ал.2 от ЗУО.

Ответникът по оспорването, зам.министър на МИЕТ, чрез юрк. А. оспорва жалбата.В съдебно заседание на 12.12.12г заявява, че новият ЗУО дава на лицата, притежаващи лиценз, 10-месечен срок, в който трябва да приведат площадките, на които събират отпадъци, съгласно изискванията на закона, а именно – само на площадки, разположени на територии, определени с устройствени планове за производство и складови дейности, пристанища, гари и др. Жалбоподателят не бил извършил действията визирани в чл. 54 ал.2 от ЗУО /отм/ - следвало да се приложи отмененият закон като материално право. На следващо място се твърди, че жалбоподателят не сочел и конкретни оплаквания – обжалваната заповед била издадена във валидна писмена форма от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и жалбата срещу нея следвало да се отхвърли.

При извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, АССГ приема следното: Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед № Т-РД-15-323/06.07.2012 г., издадена от заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма, с която се прекратява лиценз № 981/2008г за ТДОЧЦМ, издаден на [фирма]. Заповедта е издадена на основание § 17, ал. 3 във вр. с ал.2, изр. 2-ро от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците /отм/, който закон е действащ към датата на постановяване на оспорената заповед. Заповедта има характер на индивидуален административен акт, тъй като с нея се засягат права на адресата на акта. По делото на л. 35 е представена и приета като доказателство заповед № РД – 16 – 480/24.04.2012г на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която на основание чл. 56 ал.6, чл. 59 ал.1, чл. 100 във вр. с чл. 101 ал.3 и чл. 118 ал.3 от ЗУО се упълномощава зам.министъра на икономиката, енергетиката и туризма по т. 3 : прекратява и отнема издаден лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. Касае се за законово предвидена възможност за делегиране на правомощия на министъра на икономиката, енергетиката и туризма на упълномощен от него зам.министър. В случая делегирането е и на основание писмен акт – заповед на министъра, която изрично в текста си включва предоставяне на правомощия за прекратяване на лиценз по ЗУО. От представеното като доказателство по делото известие за доставяне е видно, че заповедта е съобщена на [фирма] на 16.08.2012г. Подадената пред ВАС жалба срещу заповедта е входирана във ВАС на 11.09.2012г.Изрично отбелязване сочи, че жалбата е по препоръчана пратка от 30.08.2012г. С оглед отбелязаната последна дата при входиране на жалбата във ВАС, АССГ приема, че оспорването е направено в преклузивния 14 дневен срок по чл. 149 ал.1 от АПК. Доколкото ЮЛ [фирма] е адресат на оспорвания акт, същото е активно процесуално легитимирано да я оспорва.

Въз основа на представените по делото доказателства , АССГ приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата на [фирма] срещу оспорения акт не съдържа подробни оспорвания на обжалвания акт. В нея бланково е заявено, че се иска отмяна на акта, като в допълнително становище лицето заявява, че е изпълнило изискванията на закона, без да сочи точно какво има предвид с тази използвана фраза. Предвид засиленото служебно начало в административното производство, съдът ще се произнесе съгласно

чл. 168 от АПК по всички основания за законосъобразност на оспорения акт във вр. с чл. 146 от АПК. Следва да се има предвид обаче, че в административните производства пред съда, последният извършва проверка на установените факти и приложените норми от административния орган, като съдът събира доказателства за установяване на нови факти, само ако жалбоподателят оспори фактическите констатации, установени от административния орган и направи искания за събиране на доказателства за установяване на нови фактически констатации с цел оборване на първите.

С разпореждане от 08.11.2012г АССГ в настоящия съдебен състав е указал на жалбоподателя, че носи тежестта в хода на производството по делото да докаже допустимостта на оспорването, а при допустима жалба – фактическите констатации, на които базира възраженията си в жалбата. В тази насока, съдът констатира, че жалбоподателят не е оспорил конкретни фактически констатации по обжалвания акт, като не е поискал и събиране на доказателства за оборването им. Единственото искане на жалбоподателя е съдът да изиска пълната преписка по съставения акт, което съдът е извършил, като с нарочно писмо от ответника е отговорено, че по делото е изпратена пълната преписка по оспорения акт. По отношение на изисканата от жалбоподателя пратка № 98269310/09.01.2012г на спедиторска фирма „Е.“, ответникът заявява, че такава не е постъпвала в дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“ при МИЕТ. Жалбоподателят не ангажира други доказателства по делото.

При извършена служебна проверка по чл. 168 от АПК във вр. с чл. 146 от същия н.а., съдът приема, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган при делегиране на компетентност, във валидна писмена форма. От външна страна съдържа фактически и правни основания за издаване. Предвид горното, съдът приема, че оспорената заповед е валиден административен акт и не страда от пороци, които да обосноват нищожност на същата.

При извършена служебна проверка за спазване на процедурата по издаването ѝ и правилно приложение на материалния закон, съдът приема следното:

Съгласно § 17, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците, който закон е действащ към датата на постановяване на оспорената заповед, лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл. 54, ал. 2 в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон; съгласно ал. 2 лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал. 1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг удостоверителен документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл. 54, ал. 2. В случай, че за част от вписаните в лиценза площадки не се представят документи, лицето заявява тяхното заличаване от лиценза. Алинея 3 регламентира последиците при неизпълнение на изискванията по ал. 2, а именно служебно прекратяване на лиценза, като в заповедта се включва разпореждане за предварително изпълнение и в тримесечен срок от получаване на заповедта за прекратяването търговецът е длъжен да преустанови дейността, да

реализира наличните количества отпадъци от черни и цветни метали и да предприеме необходимите мерки за почистване на площадките.

При извършена проверка от страна на ответника е констатирано, че фирма [фирма] [населено място], притежаващи лиценз № 891/2008г не е изпълнила изискването на пар. 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО за площадите, вписани с пор. № 1 в лицена. Съгласно теста на заповедта, съгласно пар. 17 от ПЗР към ЗИД на ЗУО в срок от 10 месеца /ДВ бр. 99/2011г/, всички лицензирани търговци в срок до 15.02.2012г е следвало да подадат в МИЕТ документи, които удостоверяват съответствието на имотите, върху които са изградени площадките им, вписани в лиценза и изпълнението на изискванията на чл. 54 ал.2 от ЗУО. В заповедта изрично е посочено, че е следвало да се удостовери дали площадките, на които се извършва търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали са отредени за производствени и складови дейности по силата на устройствени планове на територията върху която са разположени. Разпоредбата на пар. 17 ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗУО, изр. 2-ро задължава лицензираните за ТДОЧЦМ фирми да подадат заявление за заличаване на площадка/площадки, вписани в издадените им лицензи, в случай, че за тях не са представени документи, удостоверяващи изпълнение на изискванията на чл. 54 ал.2 от ЗУО.

При неколkokратно изискване от страна на съда на административната преписка по случая, ответникът изрично е заявил пълнотата ѝ по делото. След като при ответника не се намират твърдяните за изпратени от жалбоподателя документи, съдът приема, че в негова тежест е да докаже, че документи с определено съдържание са били изпратени в срок при ответника, както и че е изпълнил изискванията на посочения закон. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока, поради което и съдът приема оспорването за неоснователно като недоказано.

По отношение на позоваването на Решение № 3 на КС на РБ, в частта относно израза "общин" на изречение първо на чл. 54 ал.2 от ЗУО /отм/- ДВ, бр. 26 от 2012 г съдът приема, че същото касае само и единствено този израз. На следващо място, в оспорваната заповед се говори за устройствени планове на територията, не и за общин такива.

Алинея 3 на горепосочената правна норма, регламентира последиците при неизпълнение на изискванията по ал. 2, а именно служебно прекратяване на лиценза, като в заповедта се включва разпореждане за предварително изпълнение и в тримесечен срок от получаване на заповедта за прекратяването търговецът е длъжен да преустанови дейността, да реализира наличните количества отпадъци от черни и цветни метали и да предприеме необходимите мерки за почистване на площадките.

Предвид горното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че компетентният административен орган законосъобразно е прекратил лиценза на посоченото дружество на основание съответния текст от закона като приложимо материално право.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорването

е неоснователно и жалбата следва да бъде отхвърлена, поради което и на основание чл. 172 ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу заповед № Т-РД-15-323/06.07.2012 г., издадена от заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....